

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 29. Idumæi in auxilium Zelotis veniunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum I.

A.C. 67.

consiliorum omnium conscius. Ceterorum proditor erat, omniumque, quæ decernebantur, ad Zelatores occultus delator. Populi Principes de fide, quam juraverat, non suspectum, ad Zelatores mittunt, ipsorum nomine de reconciliatione tractaturum. Ipse in Templum admissus, declarat, se ex partibus Zelatorum simpliciter stare, suadetque, omni mora abscissa suæ securitati consulere, Ananum ad Vespasianum misisse, qui hortarentur, civitatem celeriter occuparet. Si ipsi caperentur, nullam vitæ spem fore; nec aliud superesse consilium, quam ut externa advocarent auxilia. Zelatorum capita erant Eleazar filius Simeonis, & Zacharias filius Phalec, ex stirpe sacerdotali ambo. His factu optimum visum, ad Idumæos mittere, nationem inquietam, & violentam, semper festivo animo in prælia ruere paratam. Igitur epistolam scribunt; se in Templo obsideri, quod libertatem publicam defenderent. Ananum Romanos ad invadendam urbem sollicitasse. Quæ tamen criminatio erat conficta Joannis calumnia.

§. XXIX.

Idumæi advocati.

I Idumæorum viginti millia præsto fuere;
6. 16. 17. 18. & advenientes quidem clausæ civitatis

tis portæ aditu prohibuere, sed caliginosa procella, quæ nocturno tempore supervenit, inceptum promovente, a Zelatoribus secreto in urbem, & Templum admissi, junctis viribus primum excubito- res, somno oppressos, deinde populum periculi inscium sternunt. Lux exorta, viros octies mille quingentos fuisse cæsos, detexit. Hic tamen Idumæorum furor non stetit. In civitatem erumpentes, prædas agunt, & obvios quosque cædunt; attamen præprimis in Sacrificatores desæviturum. Ananum, & Jesum occidunt, & postquam illudere cadaveribus, insepulta projiciunt. Cum sublato Anano omnem servandæ civitatis spem præcisam fuisse, plerique crediderunt; hunc enim solum, hoc animi vigore, & rei gerendæ dexteritate, restituendæ paci parem fuisse. Ferale spectaculum! videre duos Pontifices, paulo ante sacro ornatu fulgentes, ab omnibus exteris, ex omnibus orbis partibus Jerosolymam convenientibus, divinis prope honoribus cultos, in publica via nudis corporibus projectos, canum, aliorumque ferarum dentibus expositos.

Præter jam memorata, Zelatores, & Idumæi immensam plebeiorum multitudinem, prout in quosque incidebant, obtruncarunt; si quos vero nobiliori stemmate ortos, aut juventute robustos nota-

R 3

tassent,

Sæculum I.
A. C. 67.

Sæculum I.
A. C. 67.

lib. 5. c. 1.
p. 883.

tassent, eos mittebant in carcerem, quod sperarent, eorum accessu suæ factionis numerum augeri posse; quod si facere detrectarent, diversis cruciatibus tortos, necabant. Sic ad duodecim millia perierunt; sed etiam post miserorum mortem persecutorum crudelitas durabat, nam cadavera insepulta jacebant; vix nocturnis tenebris manu paucillum pulveris in hæc corpora spargere licebat. Tanto timore populus arescebat, ut ne quidem gemere, aut lacrymari aliis videntibus auderent; nec aliter, quam obductis ostii pessulis, & postquam circumspexissent, an nullus lacrymarum proditor adesset, libere in lamenta solvi tutum erat.

Præterea rarum exemplum Zelatores dederunt, quam religiose Justitiam colebant; Zachariam nempe, filium Baruch, virum non minus meritis clarum, quam opibus pollentem, accusarunt, quod urbem Romanis prodere voluisset, &, ut speciem legitimi judicii facerent, septuaginta judices constituerunt. Ipse causam suam constanter perorabat, crimina eorum in faciem exprobrans; accusatoribus autem non probantibus, communi judicum voce absolutus est. At Zelatores contra Judices exclamabant, duoque ex iis Zachariæ admoti, eum in medio Templi percutiunt, dicentes: hæc est nostra sententia; hæc absolutio securior est; tum Judici-

Sæculum I.
A. C. 67.

dicibus probrose ejectis, corpus ejus in proximum præcipitium agunt. Idumæos vero, talia cernentes, pœnitentia subiit, se venisse; cumque veritatem edocti, civium proditionem, crimen fuisse commentitium, rescissent, duobus millibus hominum, quos Zelatores in carceribus tenebant, in libertatem emissis, Jerosolyma egressi ad propria rediere.

Post Idumæorum discessum Zelatores liberius furere cœperunt. Gorionem, & Nigrum, nobilissimos quosque & civium optimos capite mulctant. Neminem amplius innocentia tuebatur, quem ipsi perdere quocunque prætextu constitissent. His offensa, qua eorum iracundiam jam ante bellum incurrerant, nocuit; hos superbia, quod eorum societatem fugerent, damnavit, alios econtra nimia familiaritas, qui obsequium præstabant, pro insidiatoribus habebantur; & tot dissimilium delictorum similis pœna erat mors truculenta. Multi, ut se periculo mortis liberarent, ad Vespasiani castra confugerunt; verum id ipsum non diu licuit, positis ad portas, viasque speculatoribus. Brevi velle ad Romanos transire summo crimini ducebatur, cujus sola suspicio multis capite stetit, ditioribus, in quos suspicio cadebat, vita auro redimenda fuit. Occisorum cadavera sepelire novum crimen erat, hinc

R 4

passim

Sæculum I.
A. C. 68.

passim compita tegebantur funeribus. Ita egregii hi Zelatores, si Diis placet, divina, humanaque jura proculcabant, sacrorum omnium, præsertim vero Prophetiarum, quas ignari adimplebant, irrisores.

At inter ipsos quoque divisionem Joannis de Giscala ambitio invexit, cum imperare illis cuperet, qui ipsi obedire nollent. Quibusdam tamen ipsum sequentibus, a mutuis insidiis cavebant, parum mali vero invicem sibi intulere, summa enim laboris erat, quinam eorum plures prædas, & opimiores ex populo cogèrent. Alia ex parte Sicarii Massadam castrum prope urbem occupaverant; hi, cum Romanos quiescere cernerent, nocte Paschatis erumpentes, captum oppidum Enggaddi deprædantur, eadem fors circumjacentes pagos affixit. Tum ad deserta declinantes, omnia cædibus, & rapinis vastant, ut ad exemplum Jerosolymæ, nulla pars Palæstinæ latrocinii esset exempta.

Ea omnia Vespasianum minime fugiebant, qui consulto cunctabatur, ut interim Judæi proprias vires acciderent, dum miles suus quiete reficeretur. Excitantibus tamen maxime transfugis, ut tantis miseriis Patriam liberaret, omnia ad Jerosolymæ obsidionem comparabat; &

& ut nullus superesset a tergo hostis, qui
 movere quidquam posset, Gadarim, Re-
 gionis ultra Jordanem Metropolim, exer-
 citum ducit, quo etiam a civium optimis
 vocatus fuerat. Quarta *Distrus*, seu
 Martii, urbem hanc ingressus est, anno
 sexagesimo octavo. Seditiosi hinc auffu-
 gerant; sed Placidus cum equitatu eos
 insecutus, prælio fundit; quindecim vi-
 rorum millia neci data sunt, duo millia du-
 centi vinculis; necdum computatis iis,
 quos Jordanis aquæ magno in numero suf-
 focarunt. Sic factum, ut tota Regio ul-
 tra fluvium, usque ad lacum Sodomor-
 um pacata Romanisque subjecta quie-
 sceret, si unicum castrum Macheron ex-
 cipias.

Sæculum I.
 A. C. 68.

An. 68.

§. XXX.

*Rebellio in Neronem. Ejus
 mors.*

Inter hæc Vespasiano nuntiatum, Gal-
 los, Duce Julio Vindice, contra Nero-
 nem rebellionem movere; inde bellum
 civile auguratus, Judaico, quam prom-
 ptissime posset, finem facere decernit.
 Vere ineunte Cæsarea cum copiis mo-
 vens versus meridiem, totamque Judæam,
 & Idumæam percurrrens, utrique vastita-
 tem intulit, rediitque Emmaum ad castra
 sua firmissime obvallata, ut arctius Jero-

*Jos. V. Bell.
 c. 26. &c.*

R 5

soly-